

Brusel sa uzniesol o Slovensku: Budete dúhoví! Či sa vám to páči alebo nie

Branislav Michalka

22. októbra 2022 ✙ Politika ✙ Komentár

Neutíchajúca ľavicovo liberálna propagandistická kampaň, ktorá bola uvedená do chodu po dvojnásobnej vražde na Zámockej ulici, priniesla vo štvrtok svoje prvé bruselské plody a kresťanom na Slovensku zostáva len sa modliť, aby nemuseli na budúci rok zberať celú úrodu tohto trpkého ovocia, po ktorom spoznávajú lepšie aj svojich politikov.

Európsky parlament, celosvetovo známa a patentovaná inštitúcia na presadzovanie neomarxistickej ideologickej agendy, vyzval vo štvrtok slovenskú vládu, aby „dosiahla zmysluplný pokrok pri ochrane LGBTI osôb pred trestnými činmi z nenávisti“ a „zaujala rázny postoj proti porušovaniu ľudských práv týchto osôb“.

Ilustračný obrázok, zdroj: wikimedia commons

Na prvý pohľad nevinné a veľmi hmlisté formulácie požiadavky, v sebe skrývajú nášľapné ideologické míny, ktoré sú zakopané pod haldou progresivistických fráz, pôsobia na povrchu ako nezáväzná výzva, avšak po kontakte s praxou „ľudských práv“ na Západe, môžu explodovať naivným slovenským pútnikom za konzumným bruselským blahobytom rovno do tváre.

O text uznesenia sa postarali známi slovenskí ľavicoví liberáli Vladimír Bilčík zo *Spolu*, podpredseda Európskeho parlamentu a predseda *Progresívneho Slovenska* Michal Šimečka spolu s Martinom Hojsíkom a Michalom Wiezikom a bývalá členka *SaS* Lucia Ďuriš Nicholsonová. Princíp kolaborácie evidentne funguje štandardne naprieč stáročiami – rovnako ako pri Biľakovom pozývacom liste pre sovietskych súdruhov, a preto môžu bruselskí byrokrati, zatrúbiac k veľkému dúhovému ťaženiu proti Slovensku, skromne povedať: my sme nič nechceli, ale samotní domáci súdruhovia nás vyzvali, tak konáme.

Pozoruhodné je, že inak často poloprázdny Európsky parlament, v ktorom pri prejavoch pravicových poslancov, napríklad o šikanovaní kresťanov v EÚ, môžeme sledovať unudené či posmešné tváre, súdružky zabávajúce sa na smartfónoch, či podriemkávajúcich veteránov z roku '68, sa teraz ako na povel zaplnil a uznesenie podporilo 447 poslancov, čo je úctyhodný výkon. Proti bolo len 78 kamikadze poslancov a 45

neutrálom sa zdržalo.

Nás samozrejme zaujímajú slovenskí poslanci, ktorí majú podľa demokratického posvätného kánonu, reprezentovať „*vôľu národa a ľudu*“, údajného zdroja ich moci. Zatiaľ čo ľavicovo-liberálne slovenské žalobaby svojím žalovaním v Bruseli už doma nevzbudzujú údiv, veď to robili od 90. rokov 20. storočia pravidelne a systematicky, tak údiv zrejme vzbudí u kresťanského voliča postoj poslancov za KDĽ: Miriam Lexmannovej a Ivana Štefana, ktorí sa zdržali hlasovania. Má tomu rozumieť kresťanský volič tak, že nie sú proti uzneseniu? Alebo dokonca, že snáď len ohľady na možné voľby ich brzdia, aby nezahlasovali za?

Paradoxne, po hlasovaní vydali poslanci Štefanec, Lexmannová a Pollák stanovisko, v ktorom tvrdia, že „*tento text neprijateľne zasahuje do výlučných právomocí členských štátov, medzi ktoré patria kultúrno-etické otázky*“. Čo im teda bránilo proti nemu hlasovať?

Veru, ťažký je život slovenského europoslancu. Aj sa tam tak pekne sedí, v tom mierne predraženom šapitó, aj tie platy a diéty nie sú na zahodenie, len keby sa nebolo treba vrátiť a v predvolebnej kampani zase predstúpiť pred tých otravných voličov. A nikto tých poslancov ani nepoľutuje...

Rovnaký alibistický postoj zaujali aj poslanci *Smeru*: Monika Beňová, Robert Hajšel a Miroslav Číž. Proti boli len dvaja slovenskí poslanci: Miroslav Radačovský, odídenec z *LSNS* a Milan Uhrík z *Republiky*. Hľa, bilancia, ktorá neveští pre Slovensko nič dobré.

Postoj poslancov KDĽ je o to prekvapujúcejší, že v bruselskom dokumente sa explicitne zmieňujú „*zástupcovia cirkví*“ ako elementy, ktoré „*živí atmosféru nenávisti a neznášanlivosti*“ voči sexuálnym minoritám. Popri krajne pravicových, extrémistických hnutiach a aj politických elitách, samozrejme. Nevadí im natoľko, že dokument označuje cirkevných predstaviteľov za nenávisníkov, aby proti nemu hlasovali?

Tolko teda k samotnému hlasovaniu a k niektorým šarádam po hlasovaní. Pozrime sa teraz na to, čo si pre nás revolučná úderka z Bruselu prichystala. Kľúčom k pochopeniu toho, čo vlastne od nás Brusel chce, je záväzná exegéza pokrokovej frazeológie z dielne europrogresívcov. Za každou vágnou požiadavkou, na ktorú kývnu občania hlavou sa nachádza celá baňa zákonov, ktorú začnú čulí revoluční úderníci okamžite exploatovať a obmedzovať naše slobody, svojráz aj kultúrne tradície.

Čo si máme napríklad predstaviť pod pojmom „*zmysluplný pokrok*“, keď predsa slovenské právo chráni pred zavraždením každého občana a každého vraha trestá? Ergo, chráni aj osoby s homosexuálnou orientáciou a trestá ich potenciálnych vrahov. A čo znamená „*rázny postoj*“? Sledujme však pokračovanie tých dvoch viet, z ktorých pochádzajú tieto nároky. V nich nachádzame zmienené „*míny*“, konkrétne „*trestné činy z nenávisti*“ a „*porušovanie ľudských práv*“.

Na prvý pohľad ide o témy, s ktorými nemá drvivá väčšina ľudí problém. Veď kto by už verejne ospevoval nenávisť a porušovanie ľudských práv, že? Problém nastane po zistení toho, čo si Brusel a jeho proaktívni nohsledi pod týmito pojmi vlastne predstavujú. Nemyslia vraždy, ani mučenie ani iné prejavy fyzického násillia. Nemyslia dokonca ani výzvy na zavraždenie, mučenie alebo fyzické násillie. Spektrum nenávisti je omnoho širšie a široké dokonca tak, že mu niet ako v rozprávke „*konca-kraja*“.

Ako „*živenie nenávisti*“ zo strany cirkví a politikov na Slovensku a teda aj ako niečo, čo by malo byť podľa predstáv ľavicových liberálov postihované a zakázané, uvádza dokument napríklad zmenu ústavy z roku 2014, ktorá „*párom rovnakého pohlavia výslovne odoprela právo uzavrieť manželstvo*“.

Aha, čiže pokiaľ sa zvolení poslanci rozhodnú v zhode s morálkou, tradíciami a mienkou voličov kodifikovať prirodzený stav, tak je to vyvolávanie nenávisti? Alebo je to dokonca už samotný „*trestný čin z nenávisti*“? Nebude treba takých poslancov a taký parlament potrestať? Či dokonca pozatvárať? Veď čo už s takými, čo páchajú trestné činy, a ešte k tomu z nenávisti?!

Na Slovensku sa však diali ešte horšie veci, o ktorých slovenské liberálne žalobaby zrejme Brusel tiež informovali. „*Kontroverzná Aliancia za rodinu*“ mala tú drzosť, že v roku 2015, za pomoci Cirkvi (hľa, a ďalšie šidlo sa nám vyklúlo z vreca, súdruhovia) zhromaždila 400 000 podpisov a iniciovala referendum „*o prísnejšej legislatíve proti LGBTIQ+*“, ako píše eurodokument. Ako atmosféru „*nenávisti*“ opisuje dokument dokonca stav na slovenských školách, kde vidí absenciu „*povinnnej a veku primeranej komplexnej vzťahovej a sexuálnej výchovy*“.

No ale to už vyzerá tak, že je „*nenávistou*“ nakazená pomaly polovica národa, ak nie rovno dve tretiny. Nebude najlepšie poriadne ich potrestať a posvietiť si na ne? Podobne ako v prípade Poľska a Maďarska? Správna „*rázna*“ legislatíva, ktorá by kopírovala vývoj legislatívy na západe EÚ, by si s takými nesprátníkmi ľahko poradila. Nuž a potom by sa už napríklad nemusela nemecká nadácia namáhať a dávať pani prezidentke unikátne ocenenie za to, že bojuje proti vlastnému národu, čo je v dejinách vládcov a štátnych predstaviteľov jedinečné v tom, že to bolo explicitne uvedené vo vyhlásení nadácie!

Nie je to však až natoľko prekvapujúce, zarážajúca je len arogancia a hlúposť tohto ocenenia. Toto Brusel totiž reálne chce od slovenských politikov: aby bojovali proti vlastnému národu, jeho viere, jeho zvykom, jeho tradíciám. Nič viac a nič menej. Za boj proti vlastnému národu sú tí správni politici odmeňovaní, chválení a oslavovaní, a to niektorí už celé desaťročia.

Uznesenie, ktoré Brusel prijal, má teda za úlohu: prerobiť celý národ, tak ako sa to stalo s národmi v západnej Európe. Má za cieľ pod rúškom (olala, nezabudli sme už na tie milé rúška?) humanistických fráz pripraviť pôdu pre legislatívu, v rámci ktorej bude kresťanská morálka označená za „*nenávistnú*“, snaha hájiť a presadzovať túto morálku za „*trestný čin z nenávisti*“ a akákoľvek kritika homosexuálneho spôsobu života postihovaná ako útok na „*ľudské práva*“. Alebo dokonca rovno ako útok teroristický?

Pozrime sa na Západ, kde už neomarxistickí súdruhovia vládnu nehatane nejaký ten rok. Všadeprítomný strach z obvinenia zo šírenia „*nenávisti*“, strach z následnej perzekúcie a dokonca z priameho zatýkania. Vyhadzovanie zo zamestnania, kampane rozvášnených mládežníkov v štýle čínskej kultúrnej revolúcie, ostrakizácia nevhodných umelcov, novinárov a politikov. To všetko doladené počas veľkých covidových manévrov nácvikom výnimočných stavov a „*uzamknutí*“. Čo si potom máme myslieť, že asi chceli povedať v Bruseli týmto uznesením, ktoré je nepochybne len začiatkom veľkého dúhového ťaženia na Slovensku?

Je len jedna možná interpretácia. Je to vyhlásenie kultúrnej vojny.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/brusel-sa-uzniesol-o-slovensku-budete-duhovi-ci-sa-vam-to-paci-alebo-nie/>